

надувала, щото отъ ядъ и отъ тѣга, че не могла да се сравни съ вола прѣнѣла се и загинаѣла.

„Никога не са сили да пристигнешъ невѣзможното“.

Дѣбъ и пицидѣлка.

Една сутрена баща и сынъ, слѣдъ една силна бура излѣзли отъ селото си за да пригледатъ, да ли бурата е причинила нѣкоя повреда въ гората имъ. Малкото момче извикало; „Вижъ, тате! какъ высокыѣа и тѣкыѣа дѣбъ са искъртилъ та са повалилъ, а слабата пицидѣлка си стои на мѣстото права. Азъ мислѣхъ, че бурата нѣ лесно можѣше искърти и повали слабата пицидѣлка неже ли коравыѣа и тѣкыѣа дѣбъ, който толкози години е стоѣлъ ерѣщо безбройны буры“ — „Не! сыно, то не е тѣй;“ отговорилъ бащата: „тѣкыѣа и коравыѣа дѣбъ трѣбаше да се искърти и повали; защото той не може да се вгѣне и прѣклони на слѣдъ бурата, а лесновгѣвателната пицидѣлка се вгѣва и прѣклонява, за туй тя не итеглила никое зло“.

„Поклонена глава сабя не я свѣче“.

Селяны и рѣка.

Едно врѣме нѣкои си селяны, като имъ са до вѣдило та не можѣли вече да тършѣтъ повредытъ дѣто имъ стрували долищата и рѣчкытъ въ кышовны врѣмена, отишли да се оплачѣтъ на голѣмата рѣка, въ която се втичали долищата и рѣчкытъ, съ мисель — да искатъ за туй отъ нея расправа. Тѣ имали право за какво да се оплачѣтъ. Дѣ какъ погледнешъ край долищата и рѣчкытъ — лижбы не-